

νήσω πίνιν; ὁ δὲ ἀποστάτης τὸν ἀγνητούμενον τὴν ὁρθόδοξον
 πίνιν ἀνάδεμα ἔναυ ὑπεκρίνατο, ὁρθόδοξον καλῶν τὸ ὁμοίον ἀσπί-
 βημα. Ἐπὶ δὲ καὶ δευτέρα προήλθεν ἐρώτησις, διατί ἔπροσκυ-
 νεῖς καὶ περιτύαγη τὴν σαυρὸν τῷ Χριστῷ; ὁ ἀποστάτης πάλιν
 τῇ ὁμοίᾳ ἀεὶ, τὸν μὴ προσκυνῶντα τὸν λαοποιῶν σαυρὸν
 περιτύαξε, σαυρὸν ὁ πάσης ἀρεῆς ἔνδοξος, καὶ τὰ ἄνω κά-
 τα πῶν, αὐτὸν ἀποκαλῶν τὸν Χριστὸν. Τῆ γὰρ τῶν Χριστῶν
 ἐκτάσει αὐτός, φησι, διέλαβε τὸν σαυρὸν. καὶ τὰ μὲν ῥή-
 ματα ἦσαν τῷ Διάκονοι καὶ κοινῶν. τὰ δὲ διὰ τῶν ῥημάτων
 δηλούμενα τῆς ἀποστασίας καὶ μυστικῶν. Ἐπὶ τέτοις ἡρώταιτο.
 ἂν δήποτε τὴν παναγίαν Διοσκῶν τῆς ὀφθαλμοῦνης τιμῆς,
 καὶ προσκυνήσεως ἐκ ἀξιοῦ; ὁ δὲ τὸ σύνηδες αὐτῷ, καὶ
 ἔμῃποτε δέσση, ἀνάδεμα, κατὰ τῶν μὴ προσκυνῶντων τὴν
 παναγίαν Διοσκῶν ἀπερῆσατε, προσιδῶς, ἀσπάζεσθε καὶ σβά-
 ζεσθε αὐτήν, ἐν ᾗ ἐξῆλθε καὶ ἐσαλθεν ὁ κύριος ἡμῶν ἰ-
 Ἰησοῦς Χριστός, τὴν μητέρα πάντων ἡμῶν. πάντα δὲ ὁ δόλι-
 τῆ γλώττει λέγων, κατὰ τὴν μυστικὴν αὐτῷ τελετήν καὶ
 διάνοιαν, τὴν ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἰσακνοῦσα καὶ ἀνέπλωται
 Διοσκῶν. ἐν ᾗ καὶ πρὸδρομον ἰσὺς ἡμῶν ἐσαλθεν τὸν Χρι-
 στὸν, τὰ τῷ ἀποστόλῳ κηρύσσει διδάγματα. Τετάρτην ἔς ἐρω-
 τήσιν αὐτῷ πρῶτα. ἂν δήποτε τὸ ἄχραντον καὶ φρικτὸν
 σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ, τῷ θεῷ ἡμῶν, ὑβρίζει τι καὶ διαπύνα,
 καὶ μεταβαλὼν αὐτῶν ἐκ ἀνέχεται; ὁ δὲ τρισαλητήριος πάλιν
 τόντε ἀτιμίας ὑπάρχοντα τὸ σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ,
 τῷ θεῷ ἡμῶν, καὶ τὸν τῆς μετοχῆς αὐτῶν ἔξω διαμένοντα,
 τῷ ἀνάδεματι περιτύαξε. σῶμα πάλιν καὶ αἷμα ὁ καθά-
 ρατος ἑνωῶν, ἔχ' ἄπειρ ἡμῶν ἐδύναξεν ὁ κοινὸς δεσπότης
 σῶμα καὶ αἷμα καθῶν, ἀλλ' αὐτὸ ἐκάνων τὰ κρηνακὰ λό-
 γα. Ἐὰ ἴσα δὲ καὶ ὁμοία περὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας
 ἀπαιτηθεὶς καὶ ἀποφηνάμενος, τὰ συνέδρια τῶν ^Μ πάντων Χριστῶν
 καθολικῶν